

skabes mulighed for, at et trecifret millionbeløb, der kan hentes ved effektiviseringer, kommer ind og kommer til at arbejde for noget, der dog er bedre for os alle sammen at pengene bruges på, end at pengene bare bruges til ineffektiv drift. Og at den drift er ineffektiv, er jo ikke noget, regeringen siger. Det er jo noget, kloge mennesker, der har forstand på det, har siddet i meget lang tid og er nået frem til, nemlig at der er et trecifret millionbeløb at hente her, hvis vi gør sektoren noget mere gennemsigtig, hvis vi giver dem lidt flere og bedre værktøjer at arbejde med, end de har haft hidtil.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg håber ikke, at det er forbigået miljøministerens opmærksomhed, at jeg op til flere gange har sagt, at man jo netop for de dele kunne have lavet en meget overskuelig reform og have opnået de gevinster, der, som det er sagt fra starten, eller som det er påstået fra starten, skulle være til stede i et eller andet omfang. Miljøministeren ved jo også godt, at der er lidt divergerende opfattelser af, hvor store de er.

Men uanset det har jeg jo klart og tydeligt sagt, at obligatorisk energi- og miljøledelse i alle de lidt større selskaber, bedre benchmarking-instrumenter samt muligheden for forskning ad fordøren ville have kunnet høste de gevinster, som miljøministeren hele tiden har bygget den her reform op om. Uden et centralt vandtilsyn, uden et prisloft, uden en helt ny styringsmodel, uden stoplove med statsafgifter og alt muligt andet kunne man have opnået nøjagtig det, som vi er enige om ville være fint at opnå. Hvorfor har miljøministeren ikke betrådt den sti i stedet for? Er det, fordi finansministeren – Finansministeriet – måske har haft meget store interesser i at få det her på bordet?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg har altså stadig væk svært ved at forstå den radikale position. F.eks. var det da dengang, da vi havde den tidligere regering, at man lavede NESA-loven. Det er fuldstændig parallelle måder at sige, at der er nogle ting, som skal gøres

på en anden måde, og det må vi så gøre, og så skal der være lidt centralt tilsyn på det osv. Det stemte Det Radikale Venstre da for, de var endda i regering, da man foreslog det. Så så principiel kan den del af det nu næppe være for hr. Johs. Poulsen.

Og til det her med at gå fra hvile i sig selv til et prisloft, vil jeg sige, at det forstår jeg heller ikke rigtig. For hvis hr. Johs. Poulsen er enig i alt det, som lige bliver nævnt her – det er jo hovedelementerne i det, vi alle sammen gerne vil – er det vel dybest set meget fornuftigt, at der i stedet for, at man bare selv fuldstændig ud i det blå kan sætte prisen på en forsyning af et eller andet, der skal levere et eller andet til borgerne, i det her tilfælde altså vand, er et eller andet loft for, hvilke ting man så kan indregne. Og hvordan gør man det mest muligt effektivt set fra et borgersynspunkt? Der må jeg sige, at jeg altså ikke kan se andet, end at det da er til gavn for borgeren; det er da i sig selv med til at sikre effektiv drift. Derfor – ud fra hele hr. Johs. Poulsens decentrale tilgang og interesse for borgeren – burde hr. Johs. Poulsen jo være med her.

Med hensyn til det sidste vil jeg sige, at når resten af Folketinget, samtlige andre partier fra Dansk Folkeparti til Enhedslisten, kan være enige om det her, så kunne man godt få den tanke, at vi andre er på rette vej, hvorimod hr. Johs. Poulsen befinder sig på den anden vej.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til miljøministeren. Der ser ikke ud til at være flere, som ønsker ordet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.